

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Картозії Лаліти Шалвівни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 55 Конституції України, частини другої статті 99, частини другої статті 171 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
18 вересня 2013 року
№ 37-у/2013

Справа № 2-38/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича – доповідача,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Картозії Лаліти Шалвівни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 55 Конституції України, частини другої статті 99, частини другої статті 171 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Вдовіченка С.Л. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 19 травня 2010 року № 34-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього судових рішень не підтверджує неоднозначного застосування судами України положень частини другої статті 99 та частини другої статті 171 Кодексу. Відмінність у цих судових актах пояснюється не різним застосуванням одних і тих же правових норм, а наявністю неоднакових юридично значимих обставин у справах. Так, у справі № К/9991/73070/12 за позовом Картозії Л.Ш. Вищий адміністративний суд України ухвалою від 16 січня 2013 року залишив без змін ухвали судів першої та апеляційної інстанцій, якими позовну заяву залишено без розгляду у зв'язку з необґрунтованістю клопотання про поновлення строку для звернення до суду з адміністративним позовом. У справі № К/9991/51519/12 цей же суд ухвалою від 27 листопада 2012 року скасував рішення попередніх судових інстанцій про відмову позивачу в поновленні строку для звернення до суду з адміністративним позовом, а справу направив до суду першої інстанції для продовження розгляду, оскільки судами не було встановлено, коли саме у позивача виникло право на оскарження нормативно-правового акта.

Таким чином, суб'єкт права на конституційне звернення не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Картозії Лаліти Шалвівни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 55 Конституції України, частини другої статті 99, частини другої статті 171 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Законом України „Про Конституційний Суд України“.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ